

SZITAKÖTŐK

Pihenni erdő hús ölén
Beh jó a tikkadt nyár hevében;
Sátrat feszít a lomb fölém,
S árnyszőnyeget terít elébem.

Köröskörül nagy néma csend,
Madár se zengi most danáit;
Egy mélyre vájt mederbe' lent
Élővíz csillogása csábít.

Tükrét homály borítja bár,
Itt-ott a víz szikrázva csillan,
Még színesebb a napsugár,
Lombrésen át amint bevillan.

Mulatni kezd a múlt idők
Árny- s fényszövésű álma vélem...
Aranyszárnyú szitakötők
Hintáznak a smaragd levélen.